

Jak hlouběji prožívat mši svatou

Otec Lubor Dobeš nám dodal několik impulsů, jak se naučit víc duchovně prožívat to, co se děje při mši svaté.

Mše svatá je osobní radostné setkání s Kristem, a proto hlavním předpokladem pro její správné prožití je osobní vztah ke Kristu jako příteli, kterému plně důvěřujeme a řešíme s Ním náš život.

Rozhodující pro užitek ze mše svaté je mít určité vnitřní myšlenkové rozložení odpovídající tomu, co vnějškově vnímáme v daném úseku mše svaté. Jde o to, nejen „být na mši svaté“, ale hlavně „vstoupit do mše svaté“. Nejen se dívat na nekonečný oceán Boží lásky, který se ve mši svaté rozlévá a zpřítomňuje, ale hlavně se do něj ponořit, aby nás vnitřně obmyl a proměnil.

Toto vstupování se musí nejdřív trochu školsky naučit, ale pak se nám stane samozřejmostí. Alespoň některé body mše svaté popíšeme vnějškově s uvedením, jaké má přibližně být odpovídající vnitřní rozpoložení.

*

Vnější dění: čtení z knihy proroka X, slova svatého evangelia podle X, ...

Vnitřní odpovídající rozpoložení: Co mi, Pane, chceš říci tím dnešním čtením, evangeliem, co se mě tam týká?

**

Vnější dění: na oltář se chystá chléb a víno, tedy obětní dary, kněz je pozdvihuje.

Vnitřní odpovídající rozpoložení: Pane, s těmito dary, chlebem a vínem Ti dávám svůj život, svoje radosti i bolesti, vkládám to vše do Tvé oběti.

Vnější dění: kněz říká: „Toto je moje tělo...“ a poté dále proměňuje, „Toto je má krev...“

Vnitřní odpovídající rozpoložení: Ted' jsi tady, Pane Ježíši, klaním se Ti, žasnu před Tvou velikostí, proměnil jsi chléb ve své tělo a víno ve svou krev.

Vnější dění: kněz podává svaté přijímání.

Vnitřní odpovídající rozpoložení: Toužím po spojení s Tebou, Pane, lituji svých hříchů, přijď ke mně.

